

[Aagaard]

tid til grundigt og nøgternt at sætte os ind i rapporternes indhold, og derfor føler jeg ikke, at det i dag er på sin plads at komme med proklamationer om, hvilken holdning vi vil indtage til disse forhandlinger.

Jeg er enig i de betragtninger, som hr. Jes Lunde kom med om byfornyelsesområdet. Der er virkelig behov for en indsats, og det er også på byggeeksportområdet, der er muligheder.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Aagaard ønskede ikke, at regeringen skulle optræde som grædekoner, men det er jo lige præcis det, der har været tilfældet siden afstemningen den 2. juni. Man nedsætter en krisestab – alene ordet! Den burde have været kaldt en jubelkomité i begejstring over, at den danske befolkning havde sagt nej til at indgå i dette socialistiske makværk af en Maastrichtunionstraktat, men i stedet for nedsætter man en krisekomité, og man går på tv og i medierne med alvorlige miner og taler om, at nu må nationens kræfter samles for at redde Danmark ud af den opståede situation.

Og samtidig så ønsker hr. Aagaard, at der skal komme flere investeringer og mere begejstring. Det hænger jo ikke sammen. Tingene skal starte et sted, og hvis politikerne går rundt grå i ansigtet og angste for fremtiden, så breder det dårlige sig som ringe i vandet ud i erhvervslivet, og så er der da ikke noget at sige til, at erhvervslederne er lidt tilbageholdende med nye investeringer.

Nej, hr. Aagaard burde gå i spidsen og gå ud og sige: Tak for afstemningsresultatet den 2. juni, og lad os så komme i arbejdstøjet, som hr. Aagaard indledte med, og udnytte den positive og gode situation, der rent faktisk er opstået. Det burde være budskabet fra hr. Aagaard frem for at tale om, at nu har vi krisestab, og nationen stander i våde osv. Det er ikke tilfældet.

Tværtimod har der vel aldrig nogen sinde været så meget forståelse og anerkendelse i resten af Europa og resten af verden for, hvor flot det danske demokrati viste sig at kunne fungere den 2. juni, og det skal vi selvfølgelig være stolte af. Aldrig før har Danmarks navn været nævnt i alle verdens medier så meget som nu. Alle de projekter, man laver i Industrirådet osv., hvor man render rundt og trykker

lidt brochurer og lidt plakater med et billede af den lille havfrue og tror, man skaber industriordrer; nej, nu har man fået gratis reklame over hele verden, og det burde man udnytte frem for at være grædekoner.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes, det er godt, at der er nogle i Danmark, der kan være optimister, for det er jo korrekt, at ude omkring i verden er der skabt stor respekt om Danmarks navn. Der er næppe noget, som har betydet så meget for, at man nu ved, hvor lille Danmark ligger, og det er anerkendt af medierne i de lande, hvor det er blevet bekendt, at danskerne har vist mod og mands hjerte, har vurderet situationen og har stemt nej den 2. juni.

Jeg må på nuværende tidspunkt også kommentere statsministerens tale, for det er jo igen sortsyn, der præger regeringens holdning til afstemningsresultatet, og jeg forstår ikke rigtig, hvordan man kan fremsætte den dagsorden, vi talte om før, hvis det fortsat skal være sortsyn, når man siger, at man respekterer, hvad befolkningen har stemt.

Det er jo sådan – det har aviserne også meddelt – for at tage endnu et positivt punkt, at turisterne strømmer til landet. Der er pludselig blevet turisme i Danmark, noget, man har sukket efter. Kronen er søreme på vej op, melder valutamarkedet, på blot 14 dage ...

Formanden:

Vi har ikke ordet søreme i den parlamentariske ordbog.

Pia Kjærsgaard (FP):

Undskyld!

Jeg vil godt sige til regeringen, at der er et gammelt ord, der siger: Den, der tror, han ikke kan, har ret! Sådan er det jo. Hvis man udadtil viser en negativ attitude, hvis man udadtil viser, at det er noget, man ikke kan acceptere eller anerkende, ja, så skal det gå galt.

Lad være med de dårlige undskyldninger og se at få arbejdstøjet på. Det kan være, det var en idé at skifte EF-slipset ud med noget andet og få arbejdstøjet på. Det synes jeg ville klæde regeringen i stedet for at blive ved med at opvise det negative sortsyn, som har præget regeringspartierne medlemmer siden 2. juni.